

UTRUJENOST IN NERVOZNOST

skratka znaki ostarelosti, nastopajo večinoma vsled neredne prebave, zaprtja, nečiste in goste krvi. To ima za posledico zamaščenost srca, kratko dihanje (astma) in poapnenje žil. Te nadloge prepreči in odstrani Planinka čaj Bahovec že po 6—12tedenskem zdravljenju. Planinka čaj čisti in redči kri ter vsled teh svojih lastnosti razkrajja in odstranjuje iz organizma prekomerno mast, ki je zalila srce. To ima za posledico zopetno lahko diha-

nje. Zmanjšanje krvnega pritiska, ki nastopi po uporabi Planinka čaja, pa izvanredno ugodno deluje proti arteriosklerozi, kar nas napravi zopet mirne, delazmožne, kratka nam povrne občutek sigurnosti, svežosti in odpornosti. Zahtevajte v apotekah samo le pravi PLANINKA ČAJ BAHOVEC v plombiranih zavitkih po Din 20.— in z napisom proizvajalca

Apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana.
Reg. br. 12590-20/VII. 1932.

1069

v Zvezi narodov imela glavno sredstvo za izvajanje svoje mirovne politike. Iz istega razloga ima velik interes na obstoju in razvoju Zveze Anglija. Ali bo Zveza narodov prebolela to krizo? — Poljski žurnalista je predsedniku Masaryku stavil vprašanje: »Kaj mislite o sedanjem stanju Zveze narodov?« Masaryk je odgovoril: »To je kriza. Ponavljam pa, da kriza ne pomenja smrti.« Želeti je v interesu evropskega in svetovnega miru, da Zveza narodov srečno preboli to krizo, da se preosnuje ter razvije v najkrepkejšo zaščitnico mednarodne pravičnosti in svetovnega miru.

Kaj bo z demokracijo?

Spričo diktatur, ki so zavladale v raznih državah, in pretiranega nacionalizma, ki hoče demokracijo zatreti v kali, je navedeni novinar vprašal čehoslovaškega državnega predsednika, kako misli o usodi demokracije. Masaryk je svoje mnenje tako-le opredelil:

»Demokraciji ne preti nevarnost. Demokracija ni sestav, ki bi ne bil podvržen spremembam. V gotovih trenutkih tudi demokracija zahteva, kakor vsaka druga ustavna oblika, diktaturo v lastno obrambo. Demokracija bo n. pr. sprejela reformo parlamentarizma. Ako se torej parlamentarizem presnuje tako, da se odstranijo njegovi pogreški, ne vidim v tem opasnosti za demokracijo. Pogledamo na karto Evrope: večina držav je demokratska, so celo ustavne monarhije. Nemčija je bila močna in dejavna monarhija. Ali se moremo čuditi, da še vedno monarhistično čuti? Mi Čehoslovaki smo po naravi demokrati, ker nismo imeli svoje dinastije, svoje vojske in narodnega plemstva.« Na ponovno vprašanje: »Ali mislite, g. predsednik, da demokraciji ne preti nečena nevarnost«, je Masaryk rekel kratko in odločno: »Trdim, da ne. Demokracija gre skozi gotove krize, toda kriza je povsod.«

Romunski ministrski predsednik — ustreljen. Na kolodvoru v Sinaji je ustrelil dne 29. decembra dijak romunskega ministrskega predsednika in voditelja vladne stranke liberalov — Duca. Duca je čakal na odhod vlaka v Bukarešto. Morilec je oddal na predsednika štiri strele.

Izid volitev v romunski senat. Dne 28. decembra so se vršile po vsej Romuniji volitve članov romunskega senata, ki jih volijo občine in krajska zastopstva. Od 71 mandatov je dobila vladna stranka liberalov 65, narodna kmečka stranka 3 in neodvisna konservativna stranka 3 mandate.

Portugalska postane stanovska država. Lani dne 15. marca se je vršilo na Portugalskem ljudsko glasovanje, na podlagi katerega je bila uzakonjena nova portugalska ustava, ki proglašča Portugalsko za stanovsko državo. Dosedaj je že izdanih šest odredb, ki tvo-

rijo temeljna načela stanovske državne ureditve.

Voditelj avtonomne Katalonije preminul. Med božičnimi prazniki je preminul voditelj Kataloncev, polkovnik Franc Macia. Ko je postala pred leti Španija republika, je zastavil Macia vse moči, da je priboril pokrajini Kataloniji avtonomijo.

Kitajski Kirgizi so proglasili samostojno republiko. V kitajskem Turkestanu je izbruhnila nenadoma nacionalistična revolucija, ki jo vodi neki Hodža Niaz Kadi, ki se je že polastil vseh vladnih poslopij in proglasil kitajski Turkestan za neodvisno turkestansko državo z republikansko ustavo. Nova vlada je izdala proglas na narod, v katerem razvija svoj program. Revolucija je nastala, tako pravi proglas, iz potrebe, da se dežela iztrga iz ruskega in kitajskega vpliva ter da uredi svoje odnose z bratskim tibetanskim narodom, z bratskimi afganistanskimi plemeni in z Indijo. Z vsemi temi sosedi ni bilo že nekaj let nobenih pravih stikov, ker jih je ovirala sovjetska Rusija, ki se je posluževala kitajskega Turkeстана, da prodira v Kitaj-

Frančiškani kot misijonarji. Misijonsko delovanje frančiškanov je zlasti zadnji čas postalo jako živahno. Od l. 1927 je frančiškanski red dobil od sv. Stolice (rimskega papeža) preko 15 no-

vih misijonskih področij. Od teh je 9 na Kitajskem, 1 na Japonskem, 4 v Afriki in 1 v južni Ameriki. Na Kitajskem je že precejšnje število frančiškanov, ki so rojeni Kitajci; takšnih je zdaj že nad 100. Sv. Stolica je poverila frančiškanom domačinom apostolsko prefekturo v Fongsianu (Šensi). Kako razsežno in uspešno je delovanje frančiškanov na misijonskem polju, se vidi

iz tega, ker je v misijonskih pokrajinah 42 frančiškanskih škofov. Veliko je trpljenje frančiškanskih misijonarjev zlasti na Kitajskem, kjer gospodarijo komunistični banditi. Eden izmed teh misijonarjev, italijanski frančiškan pater Germano Lazzeri, ki je bil pet mesecev v ujetništvu boljševiskih banditov, pa je bil potem osvoboden, je izdal knjižico »Pet mesecev z rdečim zmajem«. V tej knjižici opisuje, da so 15. maja 1931 komunistične roparske tolpe napadle semenišče v Tsa-Yuen-Keonu, kjer je p. Lazzeri bil profesor. Pet profesorjev so takoj ubili, sedem pa so jih odpeljali v ujetništvo. Tamkaj so trpeli razne in ogromne muke. Eden izmed ujetnikov, monsignor Ricci je vsled prestanih muk umrl kmalu potem, ko je zažobil svobodo. Osvobodeni so bili ujetniki šele potem, ko je bila za nje izplačana visoka odkupnina. Pater Lazzeri je ostal sicer pri življenju, pa je vsled trpljenja tako oslabil, da je moral na ozdravljenje v Italijo. Ko je dovoljno okreval, se je sedaj vrnil na Kitajsko ter vzjel s seboj dva mlada frančiškanska misijonarja.

Centrala brezbožnikov. Glavna centrala je kajpada Moskva, odkoder se širi brezbožniška agitacija. Torišče te agitacije je predvsem Rusija. Boljševiški poglavarji so prepričani, da se boljševizem v Rusiji ne čuti varnega, ako m. ni ob strani kot angel varuh — brezbožništvo. Od brezbožništva upajo tudi v inozemstvu uspehov v boljševiški agitaciji. Zato širijo iz Moskve kot glavne brezbožniške centrale brezbožništvo po raznih državah. V Zedinjenih državah Amerike so to agitacijo morali opustiti, ker je predsednik Roosevelt to zahteval kot predpogoj za sklenitev sporazuma in pogodbe s sovjetsko Rusijo. V Evropi pa je še niso opustili ter je tudi, kakor se da sklepati, sedaj še ne bodo. Sklepati pa se to da iz tega, ker nočejo opustiti central za razširjenje brezbožništva v Evropi. Ta centrala je imela do sedaj svoj sedež v Baslu v Švici. Švicarji so neka časa mirno gledali brezbožniško propagando. Potem pa so se krščanske stranke dvignile ter zahtevale, da se ta centrala v Švici zap. Švicarska vlada je tej zahtevi ustregla. Brezbožniški agitatorji so morali pobrati svoja čla in kopita ter zapustiti Švico. Mahnili so jo ne v Moskvo, kar bi bilo najbolje, marveč na Francosko, in sicer v Strassburg v Alzaciji. Od tam, kjer bo odslej brezbožniška centrala, bodo vznemirjali Evropo s širjenjem brezbožnega strupa.

Redovniki v Sahari. Sahara je največja puščava na svetu, katera se razteza po vsem severnem delu Afrike od gorovja Atlas, odnosno od Gabeskega zaliva v Sredozemskem morju do Sudana. Nekdaj je bila bolj rodovitna, sedaj se najde rodovitna zemlja v oazah. Nekdaj je imela več prebivalcev, sedaj jih je okoli 2 in pol milijona. Prebivalci so po večini Hamiti, ki se tako imenujejo po Hamu, sinu Noetovem, ter spadajo med najstarejše človeške rodove v severni Afriki. Poleg Hamitov stanujejo v nekaterih pokrajinah Arabci, črnici in židje. V teh puščobnih krajih

je živel pred svetovno vojno francoski samotar Karol de Foucauld, kojega življenje je znano iz slovenskega življenjepisa. L. 1916 je bil zavrtno umorjen od fanatičnih nasprotnikov krščanstva. Ta sveti samotar je želel ustanoviti red, ki bi tukaj v samotni puščavi služil Bogu z molitvijo, samozatajevanjem in razširjenjem krščanske resnice. Da ni videl svoje želje izpolnjene, je zakrivila morilčeva roka. Proti koncu leta 1933 pa je ta želja postala dejanstvenost. Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra 1933, je v Parizu, v prelepi cerkvi na Montmartre-u pet mladih duhovnikov sprejelo od pariškega nadškofa kardinala Verdierja obleko nove kongregacije (cerkvenega reda). Namen kongregacije je, v Sahari častiti zakrament presv. Rešnjega Telter z molitvijo, postom, strogim življenjem in oznanjevanjem božje besede širiti Kristusov evangelij v teh samotnih krajih. Njihova redovniška obleka je bela s spredaj prišitim rdečim srcem, iz katerega se dviga križ. Ob tej priliki je imel pariški kardinal pridigo, v kateri je najprej omenil sveto življenje in delovanje saharkega mučenika Foucaulda. Njegovo idejo je povzelo teh 5 mladih duhovnikov, ki gredo za njim. Njihova pot je obdana z največjimi nevarnostmi. Ti možje pa ne vprašajo, ali bodo mogli premagati te težave ter doseči svoj namen. Tudi apostoli niso vprašali, ali bodo kos svoji težki nalogi. Ako bi bili to storili ter sledili navetom človeške modrosti, bi mi danes še bili pogani. Ti mladi možje junaškega mišljenja gredo v življenje polno težav in nevarnosti. Zapustiti morajo vse, kar jim je bilo ljubo in drago, ter

Preteklo leto ste morda pozabili, toda v tem letu ne smete! — Toda kaj?

Naročite tudi vi Sv. pismo!

Sv. pismo je knjiga božjal Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebrati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6.—, polplatno vezan Din 8.— in celoplatno vezan Din 15.—

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor

iti v kraje, kjer bo priča njihovih del in žrtev nebo nad njimi in hostija v tabernaklju med njimi. Srce Jezusovo pa ne zapusti tistih, ki se mu popolnoma izročijo: tako je kardinal končal svojo pridigo. Nekaj dni po tej pridigi se je pet mladih duhovnikov — puščavskih redovnikov odpeljalo na kraj svojega poklica v puščavi Sahari. Sedaj ti tamkaj prebivajo v samotni, 120 km oddaljeni od bližnjega mesta. Njihovo življenje je posvečeno molitvi, postu, pokori in delom krščanske ljubezni do bližnjega.

Ormožu, a sta se pozneje vrnila in počakala na Zamudo v zasedi. Zamuda je prišel mimo v spremstvu žena. Prepričan in pretep sta se ponovila pri zopetnem srečanju in fanta sta se lotila Zamude s koli. Obtoženi je lopnil Zamudo večkrat s kolom po glavi, da je obležal udarjeni nezavesten na cesti. Zamudo so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer je pa podlegel poškodbam. Mariborsko sodišče je razglasilo obsodbo na dveletno robijo.

Nad furež so se spravili po Slovenskih goricah. Posestniku Ignacju Kocmutu so ukradli tatovi v noči iz hleva kar dve svinji in sicer eno z 80 kg in drugo z 250 kg. Kocmut je čul tatove, a se ni upal nad nje iz bojazni za lastno varnost in življenje. Za Kocmutom so obiskali svinjski uzmoviči posestnico Ivano Weissbacher na Kicarju in so je odpeljali 90 kg težko svinjo. Terezija Rojko v Spodnjem Velovlaku je tudi dobila tatove v noči v posete. Odpeljali so ji 50 kg težki furež. V isti vasi se je lotila cela družba tatov 200 kg težke svinje v svinjaku posestnika Tomaža Arnuša. Gospodar je pa tatove še pravočasno prepodil in si otel furež. Arnuš je naštel kakih 8 tatov, ki so oddali na pobegu proti njemu dva strela. Je upanje, da bodo orožniki izsledili nad vse drzne uzmoviče.

V zapor radi ponarejanja 20dinarskih kovancev. Orožniki iz Leskovca v Halozah so zaprli kovača Mihaela Mlakarja iz Male Varnice, ker je ponarejal 20dinarske novce. Prijeti je dejanje priznal z izgovorom na bedo, v kateri živi. Pred leti so mu prodali na dražjo posestvo, ženo ima v umobolnici in skrbeti mu je za pet otrok.

Smrtna nesreča železničarja. Med postajama Grobelno in Ponikva je vlad startno povozil 55letnega preglednika proge Ivana Kolarja, ko je bil na službenem pregledu.

Krvav obračun z možem. Zakonske Kelhar v Križah pri Kozjem sta živela v prepiru. V soboto v noči pred božičnimi prazniki je Kelharca udarila tri-

Pernata. Težko ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Obsojena pretepača. Mariborsko sodišče je obravnavalo dne 27. decembra naslednji slučaj pretepaštva z nenaumeranim smrtnim izidom: 21letni posestniški sin Alojzij Marčič in 22letni posestniški sin Martin Veronik, oba iz Podove pri Račah, sta bila dne 3. septembra v Račah na gasilski veselici in tomboli. Na veselici sta srečala Štefana Paumana, na katerega sta imela oba piko in sta se ga lotila v gostilni. Marčič se je spravil nad Paumana s koso, Veronik pa s stolom. Napadeni se je skušal ubraniti zamahljajev s koso z umikanjem v kot. Nepristranski gledalec napada dveh na enega je bil banovinski cestar Anton Gole. Marčič je tako silovito mahal s koso, da je zadel zadej stoječega Goleta skozi prsi v srce. Gole se je zgrudil mrtev. Oba pretepača sta bila obsojena in sicer: Marčič na 8 let, Veronik na 6 let robije.

Dve leti radi uboja. Lani dne 5. avgusta je spremljal 17letni posestniški sin Anton iz Moškanjcev proti Forminu svojega prijatelja Franca Šegulo. Mimo je prišel posestnik Zamuda in je prišlo med Šegulo ter Zamudo najprej do prepira in nato do dejanskega spopada. Prijatelju je priskočil na pomoč zgoraj omenjeni 17letni tovariš. Ker sta bila fanta pregnana s klici gospodinje od Zamude, sta zbežala po cesti proti

G. župnik Jožef Lassbacher †. Pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah je umrl po daljšem bolehanju tamošnji župnik g. Jožef Lassbacher. Pokojni se je rodil 24. februarja 1879 v Negovi. Posvečen je bil v Mariboru leta 1903. Kaplanoval je na raznih župnijah in je bil pred vojno dalje časa župnik pri Sv. Križu na Belih vodah, odkoder je stopil v pokoj. Ko se je okreplil telesno, je bil po vojni kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Leta 1927 je prišel za provizorja k Sv. Bolfenku, kjer je po dveh letih postal župnik. Mnogo prerano umrl gospod je bil vzgleden duhovnik, vesele narave in priljubljen med sotovariši in verniki. Blagega rajnega ohranimo v trajnem spominu v molitvah, žalujočemu bratu, g. vojniškemu župniku, naše sožalje!

Smrtna nesreča. V mariborski usnjarni Halbärth je zagrabil stroj pred enim mesecem delavca Ivana Vegana ter mu je natrl hrbtenico. Težko ponesrečenega so oddali v mariborsko bolnico, kjer je podlegel dne 27. decembra poškodb.

Težka poškodba. V Šikolah pri Pragerskem so se lotili napadalci s sekiro 25letnega posestniškega sina Mihaela